

שבת מתוקה

מיזם התנדבותי בגבעת אולגה המחבר תושבים עם שורדי שואה

לפני כחודש וחצי החל לפעול בגבעת אולגה מיזם "שבת מתוקה". במסגרת מיזם זה מחלקים לשורדי השואה המתגוררים בשכונה חלות שגאפו בבני ברק ושי צנוע. החלה והשי הם תרומתה של יזמית שמבקשת לשמח אנשים אלה בתוספת ברכה לכבוד שבת. יותר משלושים מתנדבים ובני משפחותיהם התגייסו למיזם. הם מבקרים את שורדי השואה בבתיהם ומעניקים להם את השי. יוזמת המיזם היא רויטל פוקס, מנהלת המחלקה לאזרחים ותיקים. מי שמפעילה אותו במסירות ובאהבה היא דבי זהר, רכזת ההתנדבות החברתית של תוכנית "קהילה לדורות". תוכנית "קהילה לדורות" מתבצעת במימון קרן דליה ואלי הורביץ, משרד העבודה והרווחה וג'וינט ישראל-אש"ל. היא מופעלת בחדרה ע"י אגף הרווחה – המחלקה לאזרחים ותיקים והמחלקה למשאבי קהילה, העמותה למען הקשיש ומתנ"ס גבעת אולגה.

קוראים וקוראות, ולכל תושבי חדרה,

מאחל לכם ולבני ביתכם שנה טובה וגמר חתימה טובה.
 מי ייתן שבכוחות משותפים ובציות להנחיות של משרד הבריאות נמגר את נגיף הקורונה. מי ייתן שבשנה הבאה נדע שהכל מאחורינו ונוכל לחזור לשגרה של בילוי עם המשפחה, הילדים, הנכדים, ושבת אחים גם יחד.
 שתהא השנה הבאה עלינו לטובה שנה של בריאות, הצלחה, שלום אחדות ואחוה בינינו לבין שכנינו ובינינו לבין עצמנו.

**שלכם,
 צביקה גנדלמן
 ראש עיריית חדרה**

תושבות ותושבי חדרה הוותיקים

**מברכים אתכם לקראת השנה החדשה
 בשנת בריאות ושלום.
 פועלים תמיד למענכם במגוון השירותים
 הרחב שלנו ובימי הקורונה מחבקים מרחוק
 ודואגים מקרוב.
 דלכם,**

**ציוה היאמרגז מנהלת אגף הרווחה אובה בן זאב יו"ר האמותה
 רויטל פוקס מנהלת המחלקה דאצן הקשיש
 דאזרחים ותיקים סיגד זיידה אנכ"דית
 וחברי הוועד האנהד וחקרי הוועד האנהד**

נה אובה!

קבלת קהל
 במשרדי העמותה
 בימי שלישי

תלם

שירוגי סילאז בל"מ

תלם - בשיתוף עם העמותה למען הקשיש בחדרה

סיוע ויעוץ בקבלת רשיונות לעובד הזר - ללא תשלום.
 מטפלים/ות זרים - 24 שעות ביממה
 שירות מקצועי ואמין

**טל: 03-5618850
 גרינברג כלנית: 050-4440009**

העמותה למען הקשיש חדרה

מטפלים מנוסים לטיפול אישי בבית

מטפלים זרים ל 24 שעות

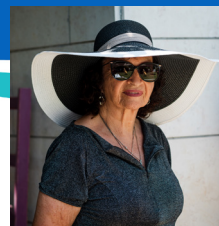
מרכז מידע ייעוץ והכוונה

טל: 04-6210526, 04-6324808

רח' רמב"ם 29 (קומה 1) חדרה

לשיטתי בנימה אישית

| עדי שיטה |

למה כובע?

לא העזתי לקנותו מפאת גודלו, מחירו הגבוה ו"איך אורזים דבר כזה במזוודה?" אבל אתם יודעים מה? הוא כאן אצלי במקום מכובד בארון וגם יצא כבר למספר גיחות וצילום בטלוויזיה.

הפתעה? קראו עד הסוף. אחת מבנותי חזרה מאילת והביאה לי את הכובע רחב השוליים הגדול ביותר שראיתי אי פעם בצבעי שחור וקרם עטור בסרט.

"זאת כבר הגזמה – אני צריכה להצמיד לו שלט 'מטען חורג' חשבתי. אבל אז הודיעו נכדתי השלישית ובן זוגה שנמאס להם מדחיות החתונה בגלל הקורונה, ושהם החליטו לקיים את החתונה המצומצמת מאוד בהתאם להגבלות בחצר ביתה של אם החתן ביום שישי בצוהריים. נו, אם כך –הזדמנות מצוינת לחבוש את הכובע!

החתונה הייתה אחת החתונות המקסימות שהשתתפתי בה, והיה סיפור מפתיע גם – לא תאמינו – עם הרב. הוא פנה אל בתי, אם הכלה, וביקש ממנה שהאישה עם הכובע חייבת לעמוד מתחת לחופה לצד הזוג הצעיר.

"זאת אמא שלי, וזאת עם הכובע היא סבתא של הכלה..." אמרה בתי.

אני אוהבת כובעים. אני חושבת שזה גם יפה, גם מחמיא, גם מצל בקיץ וגם מחמם בחורף. אבל יש פה בעיה. כובע לאישה מתפרש כהצהרה: את מצהירה שאת שומרת; את בטיפולים; את יוצאת דופן.

באחד החורפים, אי שם בעברי, החלטתי שכובע בחורף הקר הוא אביזר נוסף לחימום. אל תשאלו אילו תגובות קיבלתי: "חזרת בתשובה?" "מה פתאום כובע?" ועוד כהנה וכהנה. נשברתי, גנזתי את הרעיון וגם את הכובע.

כשאימא שלי הייתה צעירה היא ניהלה חנות כובעים יוקרתית במרכז לונדון, וכשהגיעה לארץ גנזה את כובעיה במדף העליון בארון הבגדים. לא היה להם דורש, עד שחברותי ואני שכנענו אותה שתיתן לנו רק לשחק בהם ושל"לא נקלקל"... היא הרשתה, אבל השגיחה שנעמוד בהבטחה.

הכובעים היו ארוזים בקופסאות מהודרות, ואנחנו היינו נסיכותיה של המלכה. כשהייתי בכתה א' והגיעו חגיגות הפורים, אספה אימי פרחים מעצי התפוזים, עמלה, טרחה ותפירה לי תחפושת שכללה כובע מהודר וריחני. כשהגעתי לשערי בית הספר לבושה בשמלה לבנה (גם היא מעוטרת בפרחי תפוז), הסרתי את הכובע ותלשתי את כל הפרחים מהשמלה – כנראה למשמע הערותיהם של חבריי ללימודים. אימי שמעה על כך מפי חברותי ורק אמרה "חבל", ואני התייסרתי על כך כל השנים... כמה עבודה, כמה השקעה, והכול – לפח. בשנים האחרונות אני בזה למוסכמות ו"למה יגידו". באחד הטיוולים, היה זה בצרפת, מדדתי כובע רחב שוליים – מתאים לקיץ בארץ.

דבר המערכת

| ימימה לוי |

לכבוד ראש השנה תשפ"א

"תכלה שנה וקללותיה..." בכל ראש השנה אנחנו מפנים את התחינה הזו לקדוש ברוך הוא, אך אין ספק שהשנה תאמר בכוונה מיוחדת לביעור המגפה הפוקדת את כל העולם. לשם כך יש ערוץ ישיר אל הקב"ה, שמי שבאמת מאמין בו יודע שהוא בכל מקום (המנהג להשתטח על קברים, יש לו אחיזה קלושה מאוד במקורות). רבותינו לימדונו שאין סומכים על הנס. לכן חובה על כל אחד מאתנו להישמע להוראות הבטיחות ולהיות אחראים לחיינו, כנאמר: "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם". הבעיה, כמובן, היא אי האמון של האזרחים בממסד הפוליטי. לכן נתפלל לשלומה של מלכות. נאחל לכולנו שלום בבית ובחוץ. שמנהיגינו יתעלו על עצמם ויראו את טובת העם לפני טובתם האישית. שחלילה לא יאמצו את דבריו של אותו פוליטיקאי שהכריז בריש גלי ובלי בוששה שהוא רודף אחרי שלושת הכ"פים, כסף כוח וכבוד, ונאמץ את האני מאמין של ז'בוטינסקי (שאמנם היה מנהיג הרוויזיוניסטים, אך עם זאת ליברל אמיתי). במשנתו המדינית הוא טוען שלמדינה יש אחריות כלפי כל אזרחיה ועליה לספק חמישה דברים חיוניים והכרחיים: מזון, מעון, מלבוש, מורה, מרפא. חמשת המ"מים האלה בוודאי מקובלים על כולם. ואלו המטרות שמנהיגינו אמורים לאמץ לעצמם: להשקיע ברווחת היחיד לבל יזדקק לנדבות, להקל ברכישת דירות, בחינוך ובמערכת הרפואית. וכולן יושגו, אם טובת האזרחים תהיה לנגד עיני המנהיגים. או אז יהיו ראויים לאמון הציבור ויהיו גם הם נשכרים. וכך תחל "שנה וברכותיה". **שנה טובה!**

כינון חזש
עיתון גימלאי חדרה
פסטיבר 2020 | תשרי ה'תשפ"א | 283

עורכת ראשית: יונה מאור
חברי המערכת: חוה גדיש, יצחק גולדפינגר, יאשיהו וולשטין, יפה וינקר, ימימה לוי, רות לפידור, נגה ניב, זהבה עמל, שירה מוראל
עמליה (מלי) רוטמן, פנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן
הגהה: שולמית צמח טנדלר
רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו"ס רויטל פוקס, סנהלת המחלקה לאזרחים ותיקים
המו"ל: "העמותה למען הקשיש" בחדרה טל: 04-6323331
פקס: 04-6247537
כתובת המערכת: E-mail: kivunhashl@gmail.com
עריכה גרפית והדפסה: אור גרפיקה והדפסות

מעצב האופנה "אנדרי" – עמרם לוי בן סטון

ימימה לוי |

אשתו המופלאה שהתפעלה מכישרונותיו הציעה לו כבר בשנה הראשונה לנישואיהם למכור את הווילה שגרו בה, כדי שייסע לפריז ללמוד אופנה. היא נשארה בשכונה ותפרה בגדים גם לאנשי טלוויזיה ורדיו (למרבה המזל, גם היא הייתה מפורסמת). עמרם למד בפריז אופנת גברים ונשים ולאחר שנתיים שב לביתו ברבאט כשבדידו תעודת גמר. שלוותם של עמרם ורחל הופרה כשבאחד הלילות נכנס קצין המלך חסאן השני לביתם, ובפקודת המלך דרש מעמרם להכין מדים לקצינים. הוא הציע להעניק לו בתמורה דרגת קצין. בעצת חבריו שחשו את גודל הסכנה התארגנו עמרם ואשתו והפליגו לצרפת. משם טסו לישראל (1963). בארץ הוצעה לו עבודה ב"תנובה". עמרם מספר: "הרגשתי שעושים ממני צחוק. ואחרי שהצגתי את המסמכים שלי, הכניסו אותי למפעל "לנארט" (נתניה). כעבור שנה וחצי התמנית גם למנהל המפעל, עיצבתי דוגמאות וחילקתי לכל העולם בחתימתי 'אנדרי'. הצלחתי להגדיל את מספר הפועלים מ-26 ל-70".

בשהותו בלונדון התלהבו אנשי "מרקס אנד ספנסר" מכישרויו והציעו לו לעבוד בחברה כמעצב, אך רחל הטילה וטו על החוזה השמן והעדיפה להישאר בארץ. כאן הם גידלו שלושה בנים ובת.

לפני כעשר שנים, בשל גילם ומצבם הרפואי, עברו עמרם ורחל לגור בחדרה על יד בנם.

פעמים רבות אנו פוגשים שכנים או מכרים ולא יודעים מאומה על עברם, כמו באילו כישורים ניחנו, אם השפיעו על החברה או לא וכיוצא בזה. ברוב המקרים זוהי תוצאה של תכונה חשובה: צניעות. איש צנוע כזה בעל עבר מפואר הוא עמרם בן סטון, מעצב אופנה מדופלם במקצועו, תושב חדרה. הוא נולד בשנת 1932 בעיר רבאט במרוקו, בגיל 4 התייתם מאביו, ולכן עברה המשפחה להתגורר בעיר סאלי בבית משפחת

האם (בביתו של הרב חיים בן עטר, מחבר הספר "אור החיים"). אימו פירנסה את המשפחה מתפירת מדים לצבא הצרפתי ששילם לה "פרוטות" בעד עבודתה. המשפחה גרה בשכונה מעורבת. החיים עם תושבי השכונה (יהודים, מוסלמים ונוצרים) התנהלו על מי מנוחות. עמרם למד בב"ס אליאנס את כל המקצועות כולל צרפתית ועברית. חייה של המשפחה השתנו לרעה בשנת 1941 עם עליית משטר וישי לשלטון. עמרם מספר: "החיילים הצרפתים השתלטו על בניין ביה"ס וזרקו אותנו משם מייד. היינו כ-900 תלמידים. הקהילה היהודית מצאה לנו פתרון: לקחו אורווה ענקית, שיפצו אותה וחילקו את השטח לחדרים קטנטנים בני 3x3 מטר. בכל חדר שיכנו כ-40 תלמידים". עמרם ממשיך ומדגיש שהתנאים הקשים לא פגעו ברמת הלימודים: "למדנו את כל המקצועות עם מיטב המורים".

ואם אתם חושבים שרק אלה היו קשייהם, אתם טועים. "באחד הלילות המורה רפאל לוי ראה אותי ברחוב מכין שיעורי בית לאור פנס, וכששאל אותי לסיבת הדבר, הודיתי בפניו שאין חשמל בדירתנו. מאז הייתי מכין שיעורי בית בביתו כל יום החל משעה 5".

עמרם הצטיין בלימודיו. יום אחד חלה המורה והמליץ על עמרם תלמידו למלא את מקומו: "למזלי, למרות היותי רק בן עשר, הייתי גבוה מבני גילי. המנהל היה מתגנב מאחורי הדלת ומאזין לשיעורים. אני המשכתי ללמד ולהעמיד פנים שאיני רואה אותו". הייתה בעיה חריפה של מזון. הממשל הצרפתי תקצב (רק ליהודים) מצרכי היסוד, לחם, בשר ועוד. משפחה בת 10 נפשות קיבלה 1 ק"ג קמח ו-1/4 ק"ג בשר לשבת. "הייתי הולך ומתקפל מרעב". תלמידים נשרו מביה"ס בהדרגה. קבוצת תלמידים התארגנה ופלשה לפרדסים ולמשקים, גנבה תפוחי עץ, חסה, כרובית ואף עופות וביצים וחילקה את השלל גם לעמרם. ה"פשיטות" התרחבו גם לשווקים ולחנויות. וכרגיל בעקבות הרעב באה מגפת הדבר וחסילה משפחות שלמות. בתום המלחמה היה פתאום הכול. בינתיים עמרם החל לפרנס את המשפחה כחייט בעל שם. הוא נשא לאישה את רחל.

הניסוי של מילגרם – הציות לסמכות

| שולמית צמח-טנדלר |

לנוכח העלייה במספר ההפגנות ניתנה הוראה לרסן אותן – גם אם בכוח. אחד האמצעים הקשים שהופעלו נגדן היו זרנוקי המים שלא רק הרטיבו את המפגינים, אלא גרמו לחלקם הן נזק גופני והן נזק נפשי. האם מפזרי ההפגנות היו מודעים לנזק שהם גורמים? אם כן, למה המשיכו למלא את המשימה שהוטלה עליהם? ואם חשו אי נוחות כי מצפונם העיק עליהם, למה המשיכו לפעול בניגוד לתחושותיהם? צייתו להוראה מ"למעלה"?

שאלות אלה הזכירו לי את הניסוי המפורסם של סטנלי מילגרם (1933-1984), פסיכולוג יהודי-אמריקני, בנושא הציות לסמכות.

בניסוי מסביר החוקר למשתתף בניסוי ולשחקן שהתחזה למשתתף נוסף בו, שהם עומדים להשתתף במחקר, שבוחן את יעילותו של מתן עונש על למידה. התפקידים חולקו כך שהמשתתף האמין שהוא קיבל את תפקיד ה"מורה" באופן אקראי, בעוד המשתתף השני, השחקן, קיבל את תפקיד ה"תלמיד". המורה קיבל מטלות זיכרון פשוטות על מנת להעבירן לתלמיד והנחה שבכל פעם שהתלמיד טועה, עליו לתת לו שוק חשמלי על ידי לחיצה על כפתור. נאמר לו שיש להעלות את עוצמת השוק ב-15 וולט אחרי כל טעות. למעשה לא ניתן לתלמיד שוק חשמלי בכלל, אך התלמיד-השחקן הגיב כאילו כן קיבל מכת חשמל. כאשר הגיעו לעוצמת שוק של 150 וולט, השחקן ביקש שהניסוי יסתיים, אך נענה על ידי החוקר כי "הניסוי מצריך שתמשיך. אנא המשך". השחקן המשיך והפגין כאב וחוסר נוחות גדולים יותר ויותר. כאשר המורה ביקש להפסיק את הניסוי, השיב לו החוקר שהוא, החוקר, לוקח על עצמו אישית את כל האחריות על תוצאות הניסוי ועל ביטחונו ושלומו של התלמיד, ושהניסוי דורש שהוא ימשיך.

מתוצאות הניסוי היסיק מילגרם שקיימת מוכנות קיצונית של אנשים לבצע כמעט כל דבר לפקודת גורם בעל סמכות. תוצאותיו המפתיעות של הניסוי יצרו דיון ציבורי בנושא הציות לסמכות.

העובדה שאנשים רגילים מוכנים להפעיל עונשים קשים, כואבים ואף קטלניים לאחרים רק מפני שקיבלו הוראה לעשות כן (במקרה הזה מהמדען שעושה את הניסוי) הוכיחה לטענת מילגרם שהסמכות יכולה לגרום לאנשים להגיע לביצוע פשע איום כמו רצח.

בנוסף למה שהניסוי הראה על האופי האנושי פיתחו בשנים שלאחריו רבים ממשותפי הניסוי בעיות נפשיות, במיוחד אלה ש"רצחו" אחרים. העובדה שלמעשה הם הסכימו לרצוח אדם אחר והגיעו לביצוע פשעים חמורים, גם אם לא היו פשעים של ממש, הייתה קשה להם מאוד.

וכך בכל שבת בין הערביים

| עדי שיטה |

להודות על האמת, תמיד הייתי – ועודני – חיה פוליטית. עוד מבית הורי מהדהדת בי הקריאה "שקט! חדשות!" אבא שלי לא הסתפק במהדורת חדשות אחת ביום...

אני לא מתכוונת להביע כאן את דעותיי הפוליטיות, אבל המצב שבו אנחנו נתונים גורם לי להביע את מחאתי באוזני בני משפחתי הצעירים. הם רואים את החדשות, לא מקשיבים לחדשות. הכול זמין על גבי צג הטלפון 24/7. הם מעודכנים גם כשאני מנסה לאתגר אותם בחדשות טריות. אבל הם מסרבים לקחת חלק בהפגנות.

בחודשים האחרונים, בעיצומו של הסגר (החלקי), השתתפנו אחותי ואני בכל ההפגנות שנערכו בתל-אביב. נהגנו באחריות בהתאם להנחיות משרד הבריאות, עטינו מסכות, עמדנו במרחק של שני מטרים ממפגינים אחרים. לא צעקנו, לא הנפנו שלטים, לא התלהמנו. רק הבענו את מחאתנו השקטה יחד עם רבים שנהגו כמונו. בקהל הרב שהשתתף בהפגנות נראו מבוגרים, זקנים, צעירים ואפילו ילדים.

היום אני נמנעת מלהגיע להפגנות המונים. ההתלהמות ושלל היצרים, מהם אני נמנעת, אף על פי שאני מזדהה בכל מאודי עם הכאב והזעם. בכל זאת, בכל שבת לפנות ערב אני מתייצבת יחד עם אחותי בצומת העוגן, עוטה מסכה, מזדהה עם המפגינים. גם כאן הקהל הוא מגוון ורב-גילי. מוסיקה מתנגנת, דגלים ושלטים מונפים, והמכוניות החולפות צופרות צפירות קצובות להבעת תמיכה, יש המרימים אגודל ויש המוחאים כפיים. לעיתים רואים גם תנועות מגונות ושומעים קריאות "רק ביבי", אבל אלה מיעוט שבמיעוט.

ומה טוב לפגוש בצומת שכנים ומכרים חדרתיים במעמד הזה בכל שבת לפנות ערב.

”משיקים למעגל” סדנה לדור שני לשורדי השואה

| אילנה זהבי |

העמותה למען הקשיש שמה לה למטרה, בין שאר מטרותיה, לטפח פעילויות בנושא דור שני לשואה.

בימים אלה מתקיימת בבית צבי הסדנה השלישית לבני הדור השני של שורדי השואה בהנחייתה של **גב' שוש זיוטן**, עובדת סוציאלית שמרכזת את הפעילות בנושא. היא עצמה שייכת לדור השני.

ההתעוררות של בני הדור השני להעלות את סיפור הוריהם ואת סיפורם האישי עלתה בעקבות פרויקט כואבות מההורים שכבר אינם בחיים. המפגש בקבוצה מהווה מקום לשיתוף חוויות ייחודיות של המשתתפים, ומכאן נולד שם הקבוצה ”משיקים למעגל”. כל משתתף משיק את סיפורו האישי, ויחד נוצר מעגל שכולל קודים, שפה ומאפיינים משותפים. ההבנה ש”אנחנו לא לבד” מחזקת כל משתתף בנפרד ומחזקת את הקבוצה ככלל. בשמונה מפגשים מאפשרת הסדנה למשתתפים להבין את התנהגות הוריהם ואת מערכות היחסים שנוצרו במשפחתם.

| יפה וינקר |

השפעת החשיפה לשמש עלינו

השפעתה המזיקה והמסוכנת של קרינת השמש ידועה לכולנו. הנפוצה מהן היא פיגמנטציה, כתמי גיל, כתמי שמש, שמקורם בחשיפה מצטברת לשמש. כתמים אלה מופיעים באזורים חשופים לשמש או באזורים שהיו בעבר חשופים לה. ברוב המקרים הם מתחילים להופיע בעשורים החמישי והשישי של חיינו, ורואים בבירור כיצד הולכים כתמים אלה ומתפשטים עם הגיל.

על כן חשובה ביותר היא הימנעות מחשיפה. חשוב להגן על הגוף בייחוד אם אתם נמצאים בתהליך טיפולי. זה תנאי הכרחי לשמירת תוצאות הטיפול הנעשה בכתמים הללו.

הגנה מפני קרינת השמש חשובה כל ימות השנה לא רק בקיץ ולא רק בחוף הים. היא אמורה להתחיל כבר בגיל הילדות. קרני השמש האולטרה-סגולות מגיעות אלינו גם בימים מעוננים וגם בימי אובך כמו גם בימים בהירים ושטופי שמש. השעות בין תשע בבוקר לארבע אחרי הצהריים הן המסוכנות ביותר לחשיפה לקרינת השמש.

לפניכם מספר המלצות מטעם משרד הבריאות להתגוננות מפני קרני השמש:

- השתדלו לשהות בצל בייחוד באמצע היום.
- לבשו בגדים שיגנו על העור החשוף.
- חבשו כובע בעל שוליים רחבים שיצלו על הפנים, על הראש, על האוזניים ועל העורף.
- הרכיבו משקפי שמש שיכסו את הפנים ויחסמו ככל האפשר קרניים מסוג UVA ו-UVB.
- השתמשו בתכשיר הגנה ומרחו אותו על האזורים החשופים. רצוי להימרח כל 8 דקות.
- שתיית מים חשובה ביותר כדי להימנע מהתייבשות.

זכרו:

נהנים בשמש - שומרים על הבריאות.

בתהליך זה עוברים על פני השלבים הבאים: האשמת ההורים, גילויי הבנה, רגשי אשמה כואבים, סליחה, הוקרה להורים שעברו גיהנום והתגייסות להעברת הסיפור מדור לדור. התוכניות לעתיד רבות. החל מפתחת סדנאות ללמידת הסיפור האישי של ההורה ודרך העברתו לקהילה הרחבה, ימי עיון והצגות הקשורות לנושא. גולת הכותרת היא הקמת בית-ספר ללימודי השואה ”הבמה” בשיתוף עם עמותת דורות ההמשך.

בשנה האחרונה השתתפו רבים מבוגרי הסדנאות במפגשים עם תלמידי בתי הספר וסיפרו את סיפור הוריהם מתוך תחושת שליחות משפחתית, היסטורית, ערכית ומוסרית לשמר את זיכרון השואה.

אנו קוראים מכאן לכל תושבי חדרה בני הדור השני ליצור איתנו קשר על מנת להקים קבוצה גדולה ומובילה כדי שנוכל יחד לגבש רעיונות נוספים להרחבת פעולת שימור זיכרון השואה והעברתו לדורות הבאים.

ניתן לפנות לשוש זיוטן: טל. 052-8383336

קהילה תומכת חדרה

תכנית המיועדת לבני הגיל השלישי, המעוניינים להמשיך להתגורר בביתם, ומטרתה שמירה על איכות חיים עם ביטחון אישי ושקט נפשי, חיסכון בעלות אחזקת הבית ותשלומים על תיקונים. התכנית פותחה ע"י אשל-ג'ונט ופועלת בשיתוף פעולה ובפיקוח עיריית חדרה, העמותה למען הקשיש ומשרד הרווחה והשירותים החברתיים.

סל השירותים של הקהילה התומכת כולל:

- * אבות/אם קהילה - שומרים על קשר אישי, מבצעים עבודות תיקונים קלים בבית, ללא תשלום, מתווכים ומפנים לבעלי מקצוע אמידים במידת הצורך.
- * מסייעים בפתרון בעיות.
- * פעילות חברתית מגוונת הכוללת: מסיבות ואירועים בחגים, הרצאות, טיולים, נופשוניים.
- * מוקד מצוקה הפועל 24 שעות ביממה, 365 ימים בשנה.
- * ביקור רופא בביתך 24 שעות ביממה בעלות סמלית של 25 ש"ח לביקור.
- * אמבולנס לפינוי לחדר מיון, או לסיוע בהרמה במקרי נפילה, בהשתתפות סמלית של 27 ש"ח
- * ייעוץ רפואי טלפוני (כולל הפנייה לביה"ח).

מהיום ניצולי שואה זכאים להצטרף לקהילה במחיר סמלי מקסימלי של 25₪ לחודש, ללא תלות ברמת ההכנסות.

לפרטים והרשמה:

ראיסה צ'רניקוב 050-8290656 | ירח באומגרטן 050-8290654
ולדימיר בליטמן 050-8290657 | מיכאל מזרחי 050-8290658

כמיהה לעדן | נעמי רגן |

הספר מבוסס על סיפור אמיתי. הוא פותח צוהר לחייה ולעולמן של נשים דתיות. מסופר על סוד שהוסתר יותר ממאה שנים והתגלה בין דפי ספר על אישה פורצת דרך, שהשאירה מאחוריה את ארצה ואת דתה במאבק להגשים את חלומה ללמוד, להשכיל ולהיות סופרת. היא חלמה גם להתחתן בעקבות אהבתה ולהיכנס לחוגים הנאורים והמשכילים.

השפעת הספר על נשים אחרות המתקשות והסובלות בדרכן למצוא את גן העדן שלהן חושפת את מורכבות הבחירות של נשים חרדיות בפרט ואת מאבקן הנצחי של נשים בכלל למצוא את אישיותן ואת זכותן להגשים את מאווייהן על אף הניסיונות לדכאן.

כמו רבקה שברחה אל דודתה החילונית בגלל שידוך שנכפה עליה, ניסיונות הסיוע המתוארים יוצאים משליטה, והתוצאות מטלטלות את כולן. בספר 300 עמודים. הוא מעניין, קליל ומהנה.

מי מכיר? מי יודע?
| יצחק (צ'קלה) גולדפינגר |

משה וודזיסלבסקי

מורגלים אנו להעלות בטור זה את זכרם של מנהיגים ומובילים בקהילה, אך הפעם אני מעלה את דמותו של איש העם ואיש משפחה שהטביע את חותם אישיותו הסוחפת על כל סביבתו. משה וודזיסלבסקי נולד בגרמניה במדינת שוואביה (Schwaben) ב-07.11.1947 שנתיים אחרי תום מלחמת העולם השנייה להוריו ניצולי השואה נועה ומקס אלימלך.

בהיותו בן חצי שנה (1948) עלה לארץ ישראל עוד לפני הכרזתה למדינה בעלייה בלתי חוקית בספינת משא ישנה שהוסבה לספינת עולים בשם "פאן יורק". בהגיע המשפחה ארצה היא נשלחה למעברת פרדס חנה והועברה כעבור שנה למגורי קבע בברנדייס שבדרומה של חדרה.

משה למד תחילה בבית הספר היסודי "צפרירים" ועבר בכיתה ז' לבית ספר "אחד העם". בסיום לימודיו בבית הספר היסודי עבר ללמוד בבית הספר המקצועי "עמל" במגמת חשמל. לימודים אלו הכשירו אותו לעיסוקו המקצועי לכל אורך חייו. בתום לימודיו התגייס משה לצה"ל ושירת ביחידת טילי ה"הוק" של חיל האוויר. אחרי שחרורו חזר לחדרה, שם הכיר ונשא לאישה את חנה (1973), ונולדו להם שלושה ילדים: אייל, מיכל ומירית. המשפחה קבעה את מגורי הקבע שלה בשכונת האוצר בחדרה. משה היה קבלן חשמל תעשייתי שעיקר פעילותו התבצעה בבית החרושת "פרי טעים" ולאחר מכן במפעלי נייר חדרה. בצד עיסוקו לפרנסת ביתו התנדב משה בקהילה ובמסגרת חברותו במועדון "רוטרי" המקומי עסק בגישור ובפישור, ופעילותו זו רבת השנים זכתה להוקרה רבה מכל המשתתפים. בצניעות, בשקט ובבטחה קנה לו משה שם של מגשר בעל יושרה ללא משוא פנים. היותו של משה בן לניצולי שואה הביאה אותו לחקר קורות משפחתו ועמו בתקופת מלחמת העולם השנייה. פעילותו זו הוקדשה למשפחתו, לחבריו ולמכריו וזכתה להערכה רבה. טוב ליבו ואהבת האדם שהייתה נטועה בו מקנים לו את התואר של איש העם ואיש המשפחה. משה הלך לעולמו ב-03.07.2020 יהי זכרו ברוך.

קוראים עם הנכדים

עדי ועידו בלשים פרטיים

| **סבינה לודיג** |

שולמית צמח-טנדלר

סיפור מתח נפלא: עדי ועידו מקימים משרד בילוש! כעבור זמן קצר מופיעה אצלם הלקוחה הראשונה: חברתם הגבירונת נעה. היא מיואשת מאוד, כי חושדים בה שהיא גנבה. הבלשים הצעירים שלנו יוצאים להגן על חפותה. הספר נוח מאוד לקריאה, האותיות גדולות ונעימות לעין. את העלילה הסוחפת המלוות תמנונות צבעוניות יפות כמעט בכל עמוד, וזה מעלה את תחושת ההנאה. מתאים לתלמידי כיתות ב'–ד'.

גילוי נאות: תרגמתי את הספר מגרמנית.

העמותה למען הקשיש חדרה | המחלקה לאזרחים וותיקים |

ליין-רייט
רואי חשבון

שנה טובה ובריאה לאנאאי חדרה

רח' האומן 17-אזוה"ת הדרומי, חדרה
טל' 04-6335441, פקס 04-6322478

הטלוויזיה הקהילתית של חדרה

אנו משדרים בערוץ הקהילתי 98 ב"הוט" ו"יס"

ימי שלישי בשעה 14:30 ימי רביעי 19:30 ימי חמישי בשעה 18:30

כתבות מגזין טלק חדרה לחודש ספטמבר 2020

פארק צבי הנחל, כפר ויתקין - שרה פרבר, שושנה אשתר ותושיה שעבי

מדינה קטנה בהסגר, משפחה מתמודדת בהסגר - שוש אובר הקלסר היקר שלי, מורה מעלה זיכרונות בטיפול בילדים בחינוך המיוחד - פנינה ודוד עמיאל

קצת יותר צל - גנים ציבוריים - עדי שיטה וצביקה פינרמן

תשבץ ספטמבר 2020

| זהבה עמל |

		9	8	7	6	5	4		3		2	1
13								12	11			10
	17	16				15						14
					21		20		19			18
		24				23				22		
			29		28		27				26	25
35		34		33	32			31				30
		40				39	38			37		36
			44				43				42	41
	49	48		47				46				45
			53	52					51			50
				56				55				54

מאוזן

1. חודש עברי 4. החג הראשון ביהדות 4,3 10. ישן
11. מתלוצץ, מתבדח (4,4) 14. שפת יהודי אירופה
15. כלי תחבורה 16. סופה, געש 18. פרא 19. דין
וחשבון (ר"ת) 21. הולל, שובב 22. מחבוא, סליק 24.
זכר הכבשה 25. מסמר מחורץ 27. לוז, אילסר 30.
מתגלגל 32. ישוב ערבי ליד ירושלים 37. סתם, לשוא
(4,3) 40. כפתור, מפסק, שלטר 41. כפיר, לביא 43.
מקום מגוריהם של יהודי אירופה 44. עיר בישראל
(ר"ת) 45. נשק קדום חץ ו... 46. חולית, תלולית 48.
נטל, עול 50. תבלין לקפה 51. מתנה 52. אוניברסיטה
באמריקה 54. יובל, אפיק 55. גבעה, רמה
56. ... השונמית

מאונך

1. העיר העברית הראשונה (4,2) 2. שם משמות
החרמון 3. שאין עוד כמוהו (5,4) 4. גבוה 5. חודש
עברי 6. נשירת עלים 7. החלטה, הכרעה (בחירות)
8. "מה" בערבית 9. גמדות, זעירות 12. סיומת
לשם חברה 13. אדם, בחור 17. שמחה, ששון 20.
הרגשה, תחושה 22. אבן חן יקרה 23. בלבד, זולת
26. קדומת הולנדית 28. דכדוך, יגון 29. קול הפרה
31. מילת שלילה 33. בתוכה 34. בלתי רהוט, לא
ברור 35. נשגב, מרומם 36. נקבת הגמל 38. גדול
הרבה יותר מדי 39. ינוקה, יורחץ 42. עצלן, נרפה
46. מספיק 47. גוף שלישי נקבה 49. חמה 51. מין
עקיף 53. איבר חשוב בגוף

הצצה להלצה

| יאשיהו וולשטיין |

גילוי ערנות

גלו ערנות יתר. אשתי ואני הלכנו למרכול לפני כשעה.
כששבנו הביתה הורדנו מסכות, ולהפתעתי גיליתי
ששבתי עם אישה אחרת.

חמסין

נראה שגל החום שליווה אותנו לא מכבר הגיע אף הוא
מסין. לא סתם קוראים לזה חמ...סין.

שתי מגפות

שתי מגפות תוקפות את העולם: הקורונה וההשמנה.
לשתיהן אותו פתרון: עטיית מסכה על הפה.

הרים מסוכנים

שלושת ההרים המסוכנים בעולם הם:
הרי האוורסט, הרי האנדים והרי את מקודשת לי...

הקוראת בקפה

שכנתי אמרה לי שמצאה תחליף לעיסוק ממנו פוטרה
בשל הקורונה. היא קוראת בקפה תמורת 200 ₪.
היא פתחה לי קלפים ולאחר מחשבות רבות אמרה:
"איני מצליחה לקרוא את המזל שלך. אולי אתה יודע
מהו המזל שלך?"
בלי לחשוב פעמיים עניתי לה: "המזל שלי הוא שטרם
שילמתי לך."

משרד ממשלתי חדש

כחלק מהמאמצים להתייעל ולחסוך משאבים החליטה
ממשלת ישראל לאחד את משרדי החוץ והפנים,
ומעתה יקרא שמו בישראל...משרד החוצפנים.

מהמטבח של סבתא

| בתיה שרייבמן |

סלט חסה
עם תפוחי עץ
לראש השנה

באדיבות ימימה לוי

חומרים לסלט

2 תפוחי עץ יפים חתוכים לקוביות
חופן בוטנים קלויים חצויים

הרוטב

1/2 כוס שמן קנולה

2 כפות חומץ

2 כפות לימון

מלח

פלפל

2 כפות חרדל דיז'ון

3 כפות ריבת משמש

אופן ההכנה

מנערים את חומרי הרוטב, שופכים על החסה והתפוחים
לפני ההגשה, ולבסוף מפזרים על הסלט את הבוטנים.

שנה טובה ומתוקה!

קפה טוב עושה רק טוב

| **חנה גדיש** |

הקיוסק ההיסטורי

הקשר שלי עם "קפה טוב" התחיל כשהייתי זקוקה לעזרתו בשמירת המפתח של בית האומנים בחדרה. גיליתי אנשים שמוכנים תמיד לעזור, ולא הופתעתי שבזכותם המקום חם, נעים וידידותי. "קפה טוב" הוא בית קפה לכל דבר. מגישים בו אוכל טעים, קפה ומאפה, והשירות אדיב. ובכל זאת יש בו משהו מיוחד. משהו שהוא יותר מאוכל ומשירות. "קפה טוב" הוא אחד מבתי הקפה של קבוצת "שכולו טוב" שפועלת בפריסה ארצית. מטרתם של בתי קפה אלה היא להכשיר מקצועית ושיקומית את אלה שמתמודדים עם חסמים תעסוקתיים. במרכזים אלה הם מתנסים בתפקידים שונים, כמו בשירות לקוחות ובמלצרות. בריסטה, כלומר הפעלת מכונת קפה והוצאת שתייה חמה וקרה. הם מקיימים פעילות תעסוקתית במטבח בהפעלת פס חם (בישול) ופס קר (הכנת סלטים ומנות קרות), בשטיפת כלים ובתחזוקת בית הקפה. כך נוצרת תקשורת בין-אישית עם הלקוחות ובו-זמנית גם בינם לבין עצמם. באופן זה המטרה מושגת: יצירת גשר תעסוקתי בשוק החופשי.

"קפה טוב" נפתח בחדרה לפני מספר שנים ברחוב הנשיא 45 פינת רוטשילד על יד בית ההסתדרות. הקפה כשר חלבי בהשגחתה של רבנות חדרה. שעות הפתיחה:

בימים א'-ה': 19:00-08:00 - ביום ו': 13:00-08:00

מחיר כל ארוחה בתפריט הוא 25 ש"ח. יש אפשרות לארח מבקרים הן במקום סגור וממוזג והן בחוץ (בהתאם לתו הסגול, על פי הנחיות משרד הבריאות). יש אפשרות ל-טייק אווי, ויש אפשרות לבצע משלוחים באזור חדרה. יש גם מגשי אירוח לבית ולמשרד. לשאלתי איך השפיעה הקורונה על פעילות בית הקפה, סיפר אבי, מנהל התפעול, שלא חל שינוי בפעילות. בית הקפה פועל כרגיל, ואחרי היציאה מהסגר אף עלה מספר ההזמנות למגשי אירוח ולמשלוחים לבית ולמשרד. אבי מגדיל הוא מנהלם של שני הסניפים של "קפה טוב" בחדרה כבר שנתיים וחצי. הוא נשוי ואב לתינוקת בת 8 חודשים, הגיע לחדרה מנתניה בעקבות אשתו. אבי דואג להזמנת ציוד, והוא מעורב בתהליך העבודה עם מקבלי השירות, שהם בעצם מתפעלים את כל העמדות במקום.

קפה טוב

איפה נמצא "קפה טוב" השני? זהו "הקיוסק" ההיסטורי מול בית ספר אחד העם (לשעבר בית ספר עממי), ששוחזר לפני מספר שנים ברחוב אחד העם פינת רחוב הרצל. הקיוסק מציע לאורחיו שתייה חמה ושתייה קלה וכמובן גזוז היסטורי, סלטים כריכים, מאפים, פרצלס (סוג של בייגל) ואייס בטעמים שונים. הישיבה בקיוסק היא באווירה פסטורלית תחת עצים, כשברקע נשמעת מוסיקת נעימה. שעות הפתיחה:

בימים א'-ה': 19:00-08:00 - ביום ו': 13:00-08:00

כדאי להזכיר שוב שמזם "קפה טוב" הוא רק מזם אחד של קבוצת "שכולו טוב". הקבוצה מפעילה בחדרה גם את מזם "סיפור חוזר", ששווה סיפור בפעם הבאה.

פינת העצה הקטנה

ביטול דמי שימוש בכרטיס אשראי | רות לפידור

הואיל ובימים אלה אנו שרויים במיתון כלכלי קשה שנכפה עלינו בגלל מחלת קורונה, חשוב מאוד לצמצם הוצאות כדי להקל את המצב במשהו.

חברות האשראי גובות דמי שימוש חודשיים בכרטיס האשראי שהן מנפיקות לנו בסכומים שנעים בין 10 ₪ ל-18 ₪. בחישוב שנתי יוצא שאנחנו "תורמים" להן סכום לא מבוטל: בין 120 ₪ ל-216 ₪.

החברות פוטרות אותנו מתשלום בשנה הראשונה בלבד, אבל החל מהשנה השנייה הן מחייבות כל לקוח בתשלום חודשי באופן אוטומטי.

פניתי לשתי חברות אשראי בבקשה להפסיק את גביית דמי השימוש החודשיים וביקשתי גם החזר תשלומים.

שתי החברות נענו מייד לבקשתי ופטרו אותי מתשלום למשך שנה. בתום השנה עליי לחזור ולפנות אליהן בבקשה להמשיך לא לגבות תשלום.

ברצוני לציין שאחת מהן לא החזירה לי את כל הסכום, כי אם רק את זה שגבתה בעד שישה חודשים שחלפו.

אפשר לפנות לחברת האשראי בדרכים הבאות:

1. פנייה טלפונית לשירות הלקוחות
 2. פנייה בכתב באמצעות אימייל ב"צור קשר" של חברת האשראי.
- אם נקדיש לכך רק דקות אחדות מחיינו, נחסוך לנו כסף. אני אישית מעדיפה לתרום את הכסף לנזקקים ולא לחברות האשראי.

EL-AD
s.i.m ltd.

שירותי הסעות והובלות | **שלמה יהודה**
Transporting & Delivery | **Shlomo Yehuda**

טל/פקס: 04-6897576 נייד: 050-2771500
ת.ד. 30003 בית אליעזר חדרה
E-mail: yehuda6b@netvision.net.il